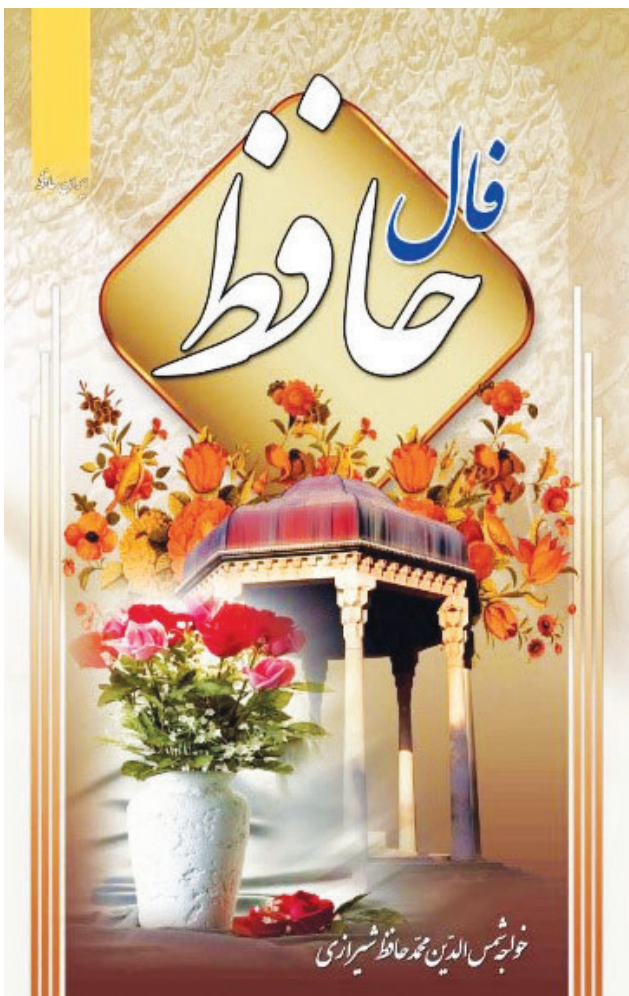




امروز شما



- فروردین**
اجازه نباید داد که دیگران در امور خصوصی تو دخالت کنند. روابط خود را با دیگران طوری تنظیم کن که به استقلال تو یا دیگری آسیب نرسد. مشکلاتی را که داشتی رفته رفته از بین خواهد رفت.
- اردیبهشت**
به محض دیدن یک رویکرد عاطفی خود به برخورد از طرف دوست که به مخالف با تصورات تو باشد، مثل برق از جا می‌بری و عکس‌العمل‌های نامناسب نشان می‌دهی. باید در برابر حوادث انعطاف داشت و خود را با زمانه هماهنگ کرد.
- خرداد**
حوادثی در روابط تو با یک دوست پیش می‌آید که اثر منفی بر تو خواهد گذاشت. باید دوباره روحیه و افکار خود را بازسازی کنی و خود را با موقعیت بوجود آمده تطبیق دهی. نگران حرف‌های اطرافیان و دوستان نباش.
- تیر**
روابط عاطفی تو دچار وسوسه و تردیدهایی شده است که باید آنها را برطرف کرد. برای کسب اطمینان از طرف مقابل، راه‌حل‌های ساده‌ای وجود دارد که باید آنها را آزمود و به نتیجه رسید.
- مرداد**
این‌همه عجله و شتابزدگی برای چیست؟ باید با صبر و حوصله اجازه بدهی تا گذر زمان خود به خود فاصله‌ها و مشکلات بین شما را حل کند.
- شهریور**
داشتن یک ارتباط خوب، یک سرمایه ارزنده و به نوعی هنر است. کسی که توانایی برقراری روابطی صحیح و موفق داشته باشد، در برنامه‌های خود موفق‌تر خواهد بود.
- مهر**
قلب خود را باید به روی دوست گشود و او را به خانه دل دعوت کرد. اگر جز این محبت از تو چیز دیگری می‌خواهد، حتماً اشتباه آمده و راه را گم کرده است. این مسئله را باید به او تفهیم کرد.
- آبان**
با احساسات دیگران نمی‌شود بازی کرد. کسی که با آتش بازی می‌کند خود به خود طعمه آن خواهد شد. شاید تو در این باره حق داشته باشی اما هر کاری عواقبی دارد که باید آنرا در نظر داشت.
- آذر**
به کسی دل‌بستگی که سطحی ناپخته و زودگذر است. شیرینی، جذابیت و دلربایی خاصی دارد اما پایدار و ارزشمند نیست. باید زمان بیشتری به خودت بدهی تا با بررسی عمیق‌تر به دنبال خواسته کامل‌تر بگردی. احساس خود را ارزشمند است فقط تصمیم عجولانه نگیری.
- دی**
مواعی به چشم می‌خورد که نمی‌توان راه‌حل سریع و ساده‌ای برای آنها پیدا کرد. باید بسیار حوصله داشت و بسیار صبور بود تا بتوان به تدریج این مواع را برطرف کرد.
- بهمن**
فقط یک دوست یا یک شریک برای تو کافی است. اگر یک شریک سالم یا یک دوست واقعی پیدا شود، بقیه مسائل حل خواهد شد. به آینده باید امیدوار بود.
- اسفند**
با فردی برخورد می‌کنی که می‌تواند مسیر زندگی‌ت را تغییر دهد. این به تو و انتخابت وابسته است که این تغییر زندگی‌ت مثبت است یا منفی.

هتل‌ها دلار می‌خواهند!



هزینه یک شب خوابیدن در ارزان‌ترین هتل‌های ایران برای یک نفر حدود ۴۰۰ هزار تومان خرج برمی‌دارد. هتل‌ها با این توجیه که این مبالغ برای مسافران خارجی پولی نمی‌شود، درخواست عرضه خدمات با نرخ ارزی را دارند.

به گزارش ایرنا، این مطالبه هتلداران نه تنها تازه نبوده که بارها مطرح و پیگیری شده که هر بار با مخالف‌هایی روبه‌رو شده است. براساس مقررات وزارت میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی، نرخ خدمات برای گردشگر داخلی و خارجی باید «یکسان» و بر مبنای «ریال» باشد، اما بهانه هتلداران برای طرح چنین مطالبه‌ای، رفتار متناقض وزارتخانه متبوع است که نرخ بلیت موزه‌ها را برای گردشگر داخلی و خارجی متفاوت تعیین کرده است.

هتلداران معتقدند با توجه به نوسانات نرخ ارز، تورم و متعاقب آن افزایش هزینه‌ها به ویژه در بخش مواد خوراکی، نگهداری اقامتگاه و دستمزد، دریافت هزینه‌ها به ریال، «ظلم مضاعف» است. بارها گفته شده که ارائه خدمات به ریال به مسافر خارجی شبیه پرداخت یارانه به خارجی‌هایی است که به ایران سفر می‌کنند.

پیش‌تر که بحث ارزی شدن نرخ هتل‌ها مطرح شده بود، یکی از اعضای جامعه هتلداران ایران گفته بود: «یک هتل پنج ستاره در ایران از گردشگر خارجی ۲۵ تا ۳۰ دلار می‌گیرد، در حالی که این نرخ در کشورهای اروپایی بین ۲۵۰ تا ۳۰۰ دلار است. بنابراین یکی از درخواست‌های ما که انتظار داریم هر چه زودتر نسبت به آن تصمیم‌گیری و راهگشایی شود، تعیین تکلیف در ارتباط با نرخ ارزی است. اگر نرخ ارزی متناسب با خدمات هتل‌ها باشد، می‌توانیم برای هموطنانمان در ازای آن تخفیف‌هایی قائل شویم. نرخ ارزی هتل‌ها باید با استاندارد جهانی متناسب باشد. البته نرخ ارزی در کشورهای مختلف تفاوت‌هایی دارد. ما می‌توانیم در سطح خدمات هتل‌های خودمان نرخ ارزی متناسبی تعیین کنیم که عواید آن هم به صنعت گردشگری و هتلداری برسد و هم به مردم و هم این که هتل‌ها دست‌شان برای در نظر گرفتن تخفیف‌های ویژه برای گردشگران داخلی و هموطنان بازتر باشد. معنای حرف من این است که ما به جای این که سوسید را به گردشگران خارجی بدهیم، آن را برای هموطنان خودمان در نظر بگیریم. اگر نرخ ارزی هتل‌ها افزایش یابد، گردشگران داخلی می‌توانند از تخفیف‌های ویژه هتل‌ها بهره‌مند شوند.»

با این وجود، اعتقاد مخالفان این طرح بر این است که ارائه خدمات ارزی منجر به تغییر و افزایش قیمت‌ها برای مصرف‌کننده داخلی خواهد شد. به ویژه آن‌که بسیاری از شهرهای ایران در مسیر سفر خارجی‌ها نیستند و ارزی شدن خدمات رقابت و شرایط نابرابری را برای آن‌ها پیش می‌آورد و مسافران داخلی را متضرر می‌کند.

از سوی دیگر، رئیس انجمن دفاتر خدمات مسافرتی ایران نیز معتقد است این رفتار منجر به ایجاد رانت می‌شود و با اشاره به کاهش اقامت در اوج پیک سفرهای داخلی و خالی ماندن ظرفیت برخی هتل‌ها، گفته است: با این رفتارها (تعیین نرخ ارزی) از ورود توریست به کشور جلوگیری می‌شود. وقتی این کار را انجام می‌دهید مسافر مقصدش را عوض می‌کند.

اگرچه بسیاری از مجریان و برنامه‌ریزان سفر با توجه به محدودیت‌ها و دشواری‌های اقتصادی و اجتماعی که برای گردشگری پیش آمده، به ویژه در دوران کرونا به هتل‌ها حق می‌دهند که شرایط دشوار را به این شکل جبران کنند، اما به زعم برخی دیگر نسخه کار، از دسترس قشر بیشتری از مردم خارج می‌کند.

برخی کارشناسان گردشگری بر این باورند که درباره کاهش نرخ اقامت هتل‌ها باید شاخص فرهنگ را نیز در نظر گرفت، اما نکته قابل توجه این است که در سال‌های اخیر با توجه به افزایش هزینه‌های خدمات سفر، شاخص کیفیت در خدمات‌دهی و مدیریت در مقابل هزینه، پراهمیت‌تر شده است. بنابراین آنتی‌جان که انتظار می‌رفت هتل‌ها در سال‌های خلوت کرونا به بیساری آموزش نیروی انسانی و کیفیت خدمات روی آورند، اما کاهش درآمد و کمبود مسافر، هتل‌ها را بیشتر به سمت تعطیلی کساند تا ارتقای خدمات. پیش از کرونا نیز وضعیت کیفیت خدمات در هتل‌ها به استناد آمارهای وزارت میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی چندان مناسب نبوده در سال ۹۸ از مجموع ۱۲۷۳ هتل موجود در کشور ۱۵۲ هتل، گواهی کیفیت گرفته‌اند که حدود ۱۲ درصد هتل‌ها را شامل می‌شود. سهم هتل‌های پنج ستاره از این مجموعه ۸ واحد، چهار ستاره ۱۸ واحد، سه ستاره ۴۳ واحد، دو ستاره ۵۰ واحد و یک ستاره ۳۳ واحد بوده است.

به نظر می‌رسد متولیان وزارت میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی و هم‌منظور هتلداری به جای اصلاح شیوه‌های مدیریتی و خدماتی و ارائه تسهیلات و امکانات پایدار که می‌تواند به بقا و حفظ صنعت هتلداری ایران کمک کند، آسان‌ترین روش را برای جبران هزینه و خسارت‌ها برگزیده که هتل را به عنوان «کلایی لوکس» از دسترس قشر بیشتری از مردم خارج می‌کند.

کشف گنجینه دوهزارساله در چمنزار



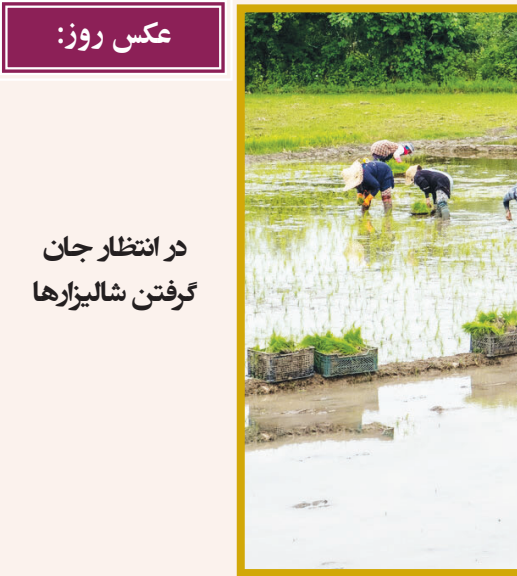
مردی با استفاده از دستگاه فلزیاب گنجینه‌ای تاریخی را در «ولز» کشف کرد.

به گزارش ایلنا، مسئولان موزه ملی ولز اخیراً با انتشار بیانیه‌ای از اکتشاف مجموعه‌ای از آثار تاریخی دوهزارساله خبر دادند که توسط مردی که در سال ۲۰۱۹ در چمن‌زاری واقع در «ولز» مشغول جست‌وجو با دستگاه فلزیاب بود، کشف شده است.

«جان متیوز»، زمانی که متوجه شد به طور اتفاقی مجموعه‌ای از گنجینه تاریخی مدفون‌شده را کشف کرده است، با باستان‌شناسان منطقه تماس گرفت تا کاوش‌های بیشتری در این محوطه انجام شود.

باستان‌شناسان هشت اثر تاریخی را شناسایی کردند که دو مورد از آن‌ها بسیار سالم بوده و به عصر آهن تعلق دارد. این مجموعه آثار تاریخی احتمالاً در حوالی فتح رومی‌ها، یعنی نیمه دوم قرن اول میلادی دفن شده‌اند.

از جمله آثار تاریخی کشف‌شده به یک کاسه فلزی می‌توان اشاره کرد که دسته‌های آن به شکل گاو نری با شاخ‌های بلند ساخته شده است. علاوه بر این یک ظرف رومی با دسته شکسته، دو تکه شکسته شده بشکه چوبی، یک سطل متعلق به عصر آهن با آلیاژ مس و یک دیگ عصر آهن با آلیاژ مس کشف شده است. در این محوطه همچنین یک جفت سطل آهنین کشف شد که با نقش‌های انتزاعی به رنگ‌های سیاه و نارنجی طراحی شده‌اند.



عکس روز:

در انتظار جان گرفتن شالیزارها



راهبه ای که در قرون وسطی

آهنگسازی بزرگ شد!



هیلدگارد، راهبه‌های ملتمز به آداب رهبانیت، عارف‌های مشهور در جهان مسیحیت و از نویسندگان برجسته قرون وسطی به شمار می‌رود که در حوزه موسیقی فعال بود. از نکات قابل توجه در دوران او رونق صومعه‌ها، اعم از صومعه‌های زنان و مردانه است. در آن زمان صومعه تنها جایی بود که زنان می‌توانستند در آن درس بخوانند، در زمانی که زنان اندکی می‌نوشتند، و آثار زیادی، از الهیات گرفته تا آثار شهودی، پزشکی، موسیقی، اجتماعی و نمایشنامه‌نویسی پدید آورد.

به گزارش ایسنا، هیلدگارد بینگنی که همچنین به عنوان بینگنی مقدس یا Sibyl of the Rhine هم شناخته می‌شود، یک راهبه بندیکتین (Benedictine) بود که در قرون دهمین فرزند از یک کنت آلمانی فیلسوف، عارف و پزشک فعال بود. او از خانواده‌ای اصیل و به مدت ۱۰ سال تحت تعلیم زنان مقدس بود. زمانی که ۱۸ سال داشت، یکی از راهبه‌های بندیکتین صومعه Disibodenberg شد.

زمانی که این موسیقیدان به صومعه پیوست، قرار شد رویاهای را که از سه سالگی دریافت می‌کرد بنویسد اما این فرآیند ۱۰ سال برای او به طول انجامید تا توانست کتاب Scivias را بنویسد. Scivias یک اثر مصور از هیلدگارد است که در سال ۱۱۵۱ یا ۱۱۵۲ تکمیل شد و ۲۶ پیش‌شده‌ای که او تجربه کرد را توصیف می‌کند.

پاپ اوژن سوم کتاب او را خواند و در سال ۱۱۴۷ او را تشویق کرد که به نوشتن ادامه دهد. کتاب‌های بعدی او «شایستگی‌های هیلدگارد بیش از ۳۰۰ نامه به افرادی که خواستار راهنمایی‌های او بودند» و «نوری آتشین با درخشندگی فوق‌العاده در تمام ذهن نفوذ کرد و تمام قلب و سینما را ملتهب کرد، نه اینکه سوزان باشد، بلکه همچون شعله‌ای گرمابخش بود».

در ۴۳ سالگی گفت که خداوند به او فرموده است «آنچه را که می‌بینی و می‌شنوی بنویس» و اینگونه شد که برای اولین بار رویاهای خود را برای جهان آشکار کرد.

برخی از اسناد مکتوب، بیان می‌کنند که او از هشت سالگی رویاهایی داشته است. او در طول رویاهای همیشه هوشیار و آگاه بود. این رویاها توهمات دیداری و شنیداری بسیار شدیدی بودند که او در تمام زندگی خود داشت.

موسیقی این راهبه چگونه بود؟

او شعرهایی غنایی می‌گفت که بسیار رنگارنگ بودند و ایده‌های رؤیایی زیادی داشت. موسیقی او مانند قرون وسطایی، زبان ساده‌ای ندارد. موسیقی او اغلب دارای الگوهای کوچک ملودی است که چندین بار به روش‌های کمی متفاوت تکرار می‌شود. موسیقی‌اش همچنین متفاوت بود زیرا مناجات‌هایی که برای صدای زنان نوشت نسبت به مناجات‌هایی که تا قبل از او نوشته شده بودند، در محدوده بالاتری قرار داشتند. این کار آثار او را برای زنان آسان‌تر می‌ساخت. او یک نمایشنامه اخلاقی را با ۸۲ ملودی نوشت.

راهبه ای که در قرون وسطی آهنگسازی بزرگ شد!

هیلدگارد، راهبه‌های ملتمز به آداب رهبانیت، عارف‌های مشهور در جهان مسیحیت و از نویسندگان برجسته قرون وسطی به شمار می‌رود که در حوزه موسیقی فعال بود. از نکات قابل توجه در دوران او رونق صومعه‌ها، اعم از صومعه‌های زنان و مردانه است. در آن زمان صومعه تنها جایی بود که زنان می‌توانستند در آن درس بخوانند، در زمانی که زنان اندکی می‌نوشتند، و آثار زیادی، از الهیات گرفته تا آثار شهودی، پزشکی، موسیقی، اجتماعی و نمایشنامه‌نویسی پدید آورد.

به گزارش ایسنا، هیلدگارد بینگنی که همچنین به عنوان بینگنی مقدس یا Sibyl of the Rhine هم شناخته می‌شود، یک راهبه بندیکتین (Benedictine) بود که در قرون دهمین فرزند از یک کنت آلمانی فیلسوف، عارف و پزشک فعال بود. او از خانواده‌ای اصیل و به مدت ۱۰ سال تحت تعلیم زنان مقدس بود. زمانی که ۱۸ سال داشت، یکی از راهبه‌های بندیکتین صومعه Disibodenberg شد.

زمانی که این موسیقیدان به صومعه پیوست، قرار شد رویاهای را که از سه سالگی دریافت می‌کرد بنویسد اما این فرآیند ۱۰ سال برای او به طول انجامید تا توانست کتاب Scivias را بنویسد. Scivias یک اثر مصور از هیلدگارد است که در سال ۱۱۵۱ یا ۱۱۵۲ تکمیل شد و ۲۶ پیش‌شده‌ای که او تجربه کرد را توصیف می‌کند.

پاپ اوژن سوم کتاب او را خواند و در سال ۱۱۴۷ او را تشویق کرد که به نوشتن ادامه دهد. کتاب‌های بعدی او «شایستگی‌های هیلدگارد بیش از ۳۰۰ نامه به افرادی که خواستار راهنمایی‌های او بودند» و «نوری آتشین با درخشندگی فوق‌العاده در تمام ذهن نفوذ کرد و تمام قلب و سینما را ملتهب کرد، نه اینکه سوزان باشد، بلکه همچون شعله‌ای گرمابخش بود».

در ۴۳ سالگی گفت که خداوند به او فرموده است «آنچه را که می‌بینی و می‌شنوی بنویس» و اینگونه شد که برای اولین بار رویاهای خود را برای جهان آشکار کرد.

برخی از اسناد مکتوب، بیان می‌کنند که او از هشت سالگی رویاهایی داشته است. او در طول رویاهای همیشه هوشیار و آگاه بود. این رویاها توهمات دیداری و شنیداری بسیار شدیدی بودند که او در تمام زندگی خود داشت.